

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיעֵ"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשִׁי", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשֶׁת בְּרֵאשִׁית

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תַּתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֻלְקִים

כּוֹר ב' - חֻלְקֵי י'

קוֹנְטֵרְס 40

מוֹפֵץ לֵלֵא מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֻּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וּיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹכֵב"א

[המשך מקונטרס הקודם]

הגר"א במש"ל (יב, טו), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע - מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח "עין לא ראתה.. וילקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זוה"ק בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב. (אפשר להשיג אצל "מפעל הזוהר העולמי" בחינם ובכמיות - כדי לזכות את הרבים.

ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד את הזוהר הקדוש, הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי כל הלומד שעה זוה"ק בשבת, עולה לו למאה מליון שנה תורה. ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, [ימי שנותינו בהם שבעים] תגיע ל- 640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנון יהודים שילמדו בזוהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מליארדי שנים תורה.

ובזוה"ק (פרשת ויצא קס"א) כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא בא"ל. ועוד, כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנון יהודים בא"ל. תגיע למספר שקשה מאד לחשב והוא לערך: 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיוקפו לזכותך בוודאות!!!

חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזוהר. עתה אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמצ' וכח וחזק בעבודתם הקדושה. אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא, לאוקמא שכינתא מעפרא.

וברוך ה' שזכינו בדורנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות, למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים.

על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה, ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב במהרה בימינו ברחמים, אמן כן יהי רצון.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

עזרי מעגם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

זְהַרֵי הַזֶּהָר

ובו תשפעה ספרים נפתחים:

- א. ספר "חבל על כל רגע"
- ב. ספר "נשמות הרשב"י"
- ג. ספר "חיים של זהר"
- ד. ספר "השפעות הרשב"י"
- ה. ספר "רחמי הרשב"י"
- ו. ספר "הזהר וזהר סיני"
- ז. ספר "הקדמות פת הזהר"
- ח. ספר "לקוטי זהר תהלות דוד"
- סדר בראשית
- ט. ספר "גדולי ישראל וזהר"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש טובב"א - תשרי תשע"א לפ"ק

וְהָיָה רֹחַא נְטֹלָא בְרַעוּתָא דְקִשׁוּרָא
 דִּיחֻדָּא דְצְלוּתָא דְמִיחֻדָּא כְּלָא עַד
 דְמָטוּ כְּלָהוּ לְהִיכְלָא תְּלִיתָאָה כְּלִילָן דָּא בְדָא
 כְּדִקְדַּמְאִי, אֶשָּׂא בְמִיָּא, וּמִיָּא בְּאֶשָּׂא. רֹחַא
 בְּעַפְרָא, וְעַפְרָא בְּרוּחָא. מְזֻרָה בְּמַעְרֵב, מַעְרֵב
 בְּמִזְרָח. צְפוֹן בְּדָרוּם, דָּרוּם בְּצְפוֹן. וְהָכִי הֵינִי
 כְּלָהוּ מִתְקַשְׂרֵן דָּא בְדָא וּמִתְאַחֲדֵן דָּא בְדָא
 וּמְשַׁלְכֵן דָּא עִם דָּא. וְכֵן כְּמָה חִיילִין
 וּמְשַׁרְיִין דְאַתְאַחֲדוּ (ג"א דְחִסָּא) לְתַתָּא וְאַתְעַרְבוּ
 כְּאַנּוּן תַּתָּאי עַד דְמָטוּ לְכַכְבָּא דְצְדָק וְתַמָּן
 כְּמָה מְמַנָּן עַל עֲלָמָא.

וְכַד רֹחַא דָּא דְאַתְכְּלִיל (ד"א אֲתְכְּלִיל) מְכַלְהוּ
 וְכַלְהוּ כְּלִילָן בֵּיהּ. סְלִיק וְאַתְאַחֲד וְעָאֵל
 בְּגוּ הִיכְלָא תְּלִיתָאָה עַד דְאַתְאַחֲד בְּרוּחָא
 דְתַמָּן בְּגוּ הִהוּא עֲמוּדָא דְקָאִים בְּאַמְצָעִיתָא.
 וּבְדִין כְּלָא אֶשְׁתְּלִים עַד הָכָא כְּדָקָא יָאוּת.
 וְכַלְהוּ רֹחַא חֻדָּא כְּלִיל מְכַלָּא וְשְׁלִים מְכַלָּא
 כְּמָא דְאַתְ אָמַר וְרוּחַ אָחַד לְהִנָּה. הָכָא
 הַכְרַעָה לְאַתְדַּבְקָא בְּמֵאֲרִיָּה:

הִיכְרָא תְּלִיתָאָה. הִיכְלָא דָּא אִיהוּ הִיכְלָא
 דִּיהוּא רֹחַא דְאַקְרִי נְגַה, רֹחַא דָּא
 אִיהוּ דְכִיָּיא בְּרִיר מְכַלְהוּ. יְלִית לִיה גְּוֹן
 דְאַתְחִזִּי בֵּיה לָאו חֲוֹר וְלָאו יְרוּק וְלָאו אוּכְם
 וְלָא סוּמְק. וּבְגִין כֶּף אַקְרִי טוּהַר. דְכִיָּיא
 בְּרִירָא מְכַל אֵלִין תַּתָּאִין. וְאַף עַל גַּב דְאִיהוּ
 דְכִיָּיא מְכַלָּא, לָא אֲתַחֲזִי עַד דְאֵלִין תַּתָּאי
 מִתְגַּלְגְּלָן וְאַחֲרֵן (ג"א וְרֵאֵן) בֵּיה וְעָאֵלִין בְּגִיָּיה
 (ג"א בֵּיה). כִּיּוֹן דְעָאֵלִין בְּגִיָּיה כְּדִין אַחֲזִי נְהוּרִיָּה
 וְלָא גְּוֹן חַד מְכַלְהוּ.

כַּד אֶשְׁתְּלִים הָאִי רֹחַא מְכַלְהוּ תַּתָּאי, אֶפִּיק
 מְגִיָּה נְהוּרָא דְכְּלִיל בַּתְּלַת נְהוּרִין. אַנּוּן
 תְּרִין נְהוּרִין סְלִקִין וְנַחְתִּין וְנֶצְצִין. בַּהִהוּא
 נְצוּצָא אֲתַחֲזִין עֶשְׂרִין וְתְרִין נְהוּרִין מְשַׁנְיִין

וְאוּתָהּ רֹחַ נוֹטְלָת בְּרַצּוֹן שֶׁל
 קֶשֶׁר הַיְחודִּי שֶׁל הַתְּפִלָּה
 שְׂמִיחַדַּת הַכֹּל, עַד שְׂכַלְס
 מְגִיעִים לְהִיכַל הַשְּׁלִישִׁי כְּלוּלִים
 זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ הָרֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר
 בְּמִים, וּמִים בְּאֵשׁ, רוּחַ בְּעֶפֶר,
 וְעֶפֶר בְּרוּחַ. מְזֻרָח בְּמַעְרֵב,
 מַעְרֵב בְּמִזְרָח, צְפוֹן בְּדָרוּם,
 וְדָרוּם בְּצְפוֹן. וְכֵן כָּל הַלְלוֹת
 מִתְקַשְׂרִים זֶה בְּזֶה, וְנֶאֱחָזִים זֶה
 בְּזֶה וּמְשַׁלְכִים זֶה בְּזֶה. וְכֵן כְּמָה
 צְבָאוֹת וּמַחְנוֹת שְׂנֵאָחֲזוּ (ג"א שְׂרָדוּ)
 לְמִטָּה וְהִתְעַרְבוּ בְּאוֹתָם
 תַּחְתּוֹנִים עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְכוּכַב
 צְדָק, וְשֶׁם כְּמָה מְמַנִּים עַל
 הָעוֹלָם.

וּבְשֵׁרוּחַ זֶה שְׂנַכְלָל מְכַלְס וְכַלְס
 כְּלוּלִים בּוֹ, עוֹלָה וְנֶאֱחָזוּ וְנִכְנְסוּ
 לְתוֹף הַיְחִיכַל הַשְּׁלִישִׁי עַד שְׂנֵאָחֲזוּ
 בְּרוּחַ שֶׁל שֵׁם בְּתוֹף אוֹתוֹ הָעֲמוּד
 שְׁעוּמַד בְּאַמְצַע, וְאֵז הַכֹּל
 בְּשִׁלְמוֹת עַד כָּאֵן כְּרָאוּי. וְכַלְס
 רוּחַ אָחַד כְּלוּל מִהַכֹּל וְשְׁלָם
 מִהַכֹּל, כְּמוֹ שְׂנֵאָמַר וְרוּחַ אָחַד
 לְהִנָּה (כַּל). כָּאֵן הַכְרַעָה לְהִדְבִּק
 בְּרַבּוֹנוּ.

הִיכְרַ שְׁלִישִׁי. הִיכַל זֶה הוּא
 הִיכַל שֶׁל אוֹתוֹ רוּחַ שְׂנַקְרָא נְגַה.
 רוּחַ זֶה הוּא טְהוֹר, בְּרוּר מְכַלְס.
 אֵין בּוֹ גְּוֹן שְׂנֵרָאָה בּוֹ, לֹא לְבָן
 וְלֹא יָרֵק וְלֹא שְׁחַר וְלֹא אֹדֶם,
 וְלָכֵן נִקְרָא טְהוֹר. טְהוּרָה בְּרוּרָה
 מְכַל הַתַּחְתּוֹנִים הַלְלוּ. וְאַף עַל
 גַּב שֶׁהוּא טְהוֹר מִהַכֹּל, לֹא נִרְאֶה
 עַד שֶׁהַתַּחְתּוֹנִים הַלְלוּ
 מִתְגַּלְגְּלִים וְאוֹחֲזִים (ג"א וְרֵאֵן) בּוֹ
 וְנִכְנְסִים בְּתוֹכּוֹ (כַּו). כִּיּוֹן
 שְׂנַכְנְסִים בְּתוֹכּוֹ, אֵז מְרָאֶה אֶת
 אוֹרוֹ, וְלֹא גְּוֹן אָחַד מְכַלְס.

בְּשֵׁנְשִׁרְם רוּחַ זֶה מְכַל
 הַתַּחְתּוֹנִים, יוּצֵא מִמֶּנּוּ אוֹר
 שְׂכַלּוֹל בְּשִׁלְשָׁה מְאוּרוֹת. אוֹתָם
 שְׁנֵי מְאוּרוֹת עוֹלִים וְיוֹרְדִים
 וְנוּצְצִים. בְּאוֹתוֹ נֶצְנוּץ נְרָאִים

דא מן דא וכלהו חד נהורא. ועאלין בגו
ההוא חד נהורא.

וההוא נהורא כליל לון. ולא נהיר, בר
בזמנא דאלין נהורין דלתתא סלקין
וההוא רעותא דעלותא נטיל לכלהו. פדין
ההוא נהורא נפיק מגו ההוא רוחא. אתנהיר
ההוא נהורא ואפיק אלין תרין נהורין נצצין
ואתחזון כחושפן עשרין ותריין אתון
דאורייתא. לבתר מתהדרין וכלילן בההוא
נהורא.

עשרים ושנים אורות משנים זה
מזה, וכלם אור אחד. ונכנסים
באותו האור האחד.

ואותו האור כולל אותם, ולא
מאיר פרט לזמן שהאורות הללו
שלמטה עולים. ואותו רצון של
התפלה נושא את כלם. אז אותו
אור יוצא מתוך אותה רוח. מאיר
אותו האור ומוציא שני האורות
הנוצצים הללו, ונראים כחשבון
עשרים ושנים אותיות התורה.
אחר כך חוזרים ונכללים באותו
האור.

כך אותם האורות תחתונים
[אותם אורות], כלם כלולים באורות
הללו [מתתונים], וכלם באור הנה.
האור הנה כלול בתוך אותו
הרוח, ואותו הרוח עומד בהיכל
השלישי הנה, ולא עומד
להתישב אלא בתוך ההיכל
הרביעי שהשתוקקותו לעלות
לתוכו.

המאורות הללו שניצאו מתוך
אותה הרוח, כשנוצצים
מתתברים כל המאורות
הנוצצים. בשעה שיוציאים מתוך
אותו אור אחד ודוחקים ודוחים
להתנוצץ. יוצאת מהם חיה אחת
קדושה גדולה, דמותה כמראה
של כל אלו שאר החיות. דמות
אריה ודמות נשר כלולים כאחד,
ונעשו בה דמות אחת מהם.

תחת החיה הזאת יש ארבעה
אופנים עליונים כמראה תרשיש
מרקם בכלילות כל הגונים. ושש
מאות אלה רבוא [הרבים] כלם
בתוכם. וארבעה האופנים הללו
כלם בשמונה כנפים, וכלם
יוציאים מתוך אור אותה החיה
ששולטת עליהם. בשעה שנוצץ
אותו האור, מוציאה צבאות
צבאות הללו.

וארבעה אלה שתחתיה
עומדים בארבעת צדדי העולם.

כך אנון נהורין תתאי (באנון נהורין) פלהון פלילן
בהני נהורין (תתאין) וכלהו בנהורא דא.
האי נהורא איהו פליל בגו ההוא רוחא.
וההוא רוחא קיימא בהיכלא תליתאה דא.
ולא קאים לאתישבא אלא בגו היכלא
רביעאה דתאובתיה לסלקא לגויה.

אלין נהורין דנפקו מגו ההוא רוחא כד
מנצצין מתתברן פלהו נהורין דנצצין.
בשעתא דנפקי מגו ההוא נהורא חדא
ודחקין (כ"א ודחין) לאתנצצא. נפקי מנייהו חד
חיותא קדישא רברבא דיוקנהא כחיוז דכל
אנון (דף מג ע"א) שאר חיותא דיוקנא דאריה
ודיוקנא דנשר פלילן פחדא ואתעבידו בה
חד דיוקנא מנייהו.

תחת האי חיותא אית ארבע אופנין עלאין
כחיוז דתרשיש מרקמן בכלילו דכל
גוונין. ושית מאה אלה רבוא (רברבו) פלהו
בגוניהו. ואלין ארבע אופנים בתמנא גדין
פלהו. וכלהו נפקין מגו נהירו דההוא חיותא
דשלטא עלייהו. בשעתא דנציץ ההוא נהורא
מפקא חילין חילין אלין.

ואלין ארבע דתחתיה קיימין בארבע סטרין
דעלמא בארבע אנפין כל חד וחד.

תָּרִין אַנְפִּין מִסְתַּפְּלֵן לְגַבֵּי הַהוּא חַיִּוּתָא.
וְתָרִין אַנְפִּין מְחַפְּיִין בְּגַדְפִּייהוּ מְאֻנּוּן נְהוּרִין
דְּנֻצְצֵן דְּלֹא יְכַלִּין לְאַסְתַּפְּלָא.

בְּכַרְךָ זְמַנָּא דְנִטְלֵי אֵלִין בְּאַרְבַּע גְּלַגְלִין (ר"א
וְתַרְסִי) (וְתַרְסִי) סְמִכִין פְּקַדְמָאֵי אַתְעֵבִיד
מִהֵהוּא זִיעָא דְלַהוּן פְּמָה חַיִּילִין וּמְשַׁרְיִין
דְּכַלְהוּ מְשַׁבְּחִין וּמְזַמְרֵי דְלֹא מְשַׁתְּכְּבִי
לְעֵלְמִין. וְלֹאֲלִין לִית לוּן שְׁעוּרָא.

אַרְבַּע פְּתַחִין אֵית לְהִיכְלָא דָא לְאַרְבַּע
סְטָרִין דְּעֵלְמָא. עֶשֶׂר מְמַנָּן בְּכָל
פְּתַחָא וּפְתַחָא. וּבְזַמְנָא דְכַלְהוּ דִּי בְּגוּ הִיכְלִין
דְּלַתְתָּא. וְאַנּוּן הִיכְלִין סְלִקִין בְּרַעוּ דְּעֻלוּתָא
דְּכִיָּיא. כַּלְהוּ פְּתַחִין פְּתַחִין. עַד דְּכַלִּילָן כַּלְהוּ
אַלִּין בְּאַלִּין. וּמְשַׁלְּבִין אֵלִין בְּאַלִּין. וְעֵאֲלִין
כַּלְהוּ מְמַנָּן גּוּ מְמַנָּן. מְשַׁרְיִין גּוּ מְשַׁרְיִין.
אוּפְנִים בְּחִיּוֹת וְחִיּוֹת בְּאוּפְנִים. בְּאַלִּין
אוּפְנִים, נְהוּרִין בְּנְהוּרִין וְרוּחָא בְּרוּחָא. עַד
דְּעֵאלוּ בְּרוּחָא דָא.

בְּהִיכְלָא דָא אֵית דּוּכְתָא חָדָא כְּחִיּוֹ דְדַהֲבָא
דְּנֻצְצִין. וְתַמָּן גְּנִיזִין פְּמָה חַיִּילִין
וּמְשַׁרְיִין דְּלֹא סְלִקִין וְלֹא מִתְעַטְרִין לְעֵילָא
אַלָּא בְּשַׁעֲתָא דְכָל אֵלִין קְשָׁרִין קְשָׁרִין וְהִיכָל
נְטִיל לְאַתְעַטְרָא כַּלְהוּן נְפַקִין מְלִיִין בְּדִינָא.
וְאַקְרוּן מְאַרֵי תְרִיסִין. שְׁלִיחֵן בְּעֵלְמָא מְגוּ
מְאַרֵי דִינִין דִּי בְּהִיכְלָא רְבִיעֵאָה. בְּהֵאֵי
דּוּכְתָא תְלִיִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין שִׁית מְאָה אֶלְף
רְבוּון מְגִינִים דְדַהֲבָא לְכָל סְטָר וּסְטָר. וְכֵן
לְתַתָּא מְנִייהוּ שׁוּרִין מְקַפְּן וְאַנּוּן שְׁתִּין.

וְכַרְךָ הֵנִי מְגִינִים כַּלְהוּ מְגִיחִין קְרַבִּין בְּסִיפִין
וְרוּמְחִין לְבַר בְּכָל אַנּוּן שְׁלִיחֵי דִינִין
דְּעֵלְמָא עַד דְּמָטוּ דְרָגִין בְּדְרָגִין לְכַכְבָּא
דְּמְאַרְדִּים. וְכַדִּין הִיכְלָא סְלִקָא וְאַתְעַטְרַת

בְּאַרְבַּע פְּנִים כָּל אֶחָד וְאַחַד.
שְׁתֵּי פְּנִים מִסְתַּפְּלוֹת לְאוּתָהּ
הַחַיָּה, וְשְׁתֵּי פְּנִים מִכְּסוֹת
בְּכַנְפֵיהֶם מְאוּתָם אוֹרוֹת
שְׁנוּצְצִים שְׁלֹא יְכוּלִים לְהִסְתַּכֵּל.
בְּכַרְךָ פַּעַם שְׁנוּסְעִים אֵלָהּ
בְּאַרְבַּעַה גְּלַגְלִים (ר"א וְשִׁנִּים עֶשֶׂר)
[וְשִׁנִּים] עַמּוּדִים פְּרָאשׁוּנִים נַעֲשֶׂה
מְאוּתָהּ הַנּוּעָה שְׁלֵהֶם כְּמָה
צְבָאוֹת וּמַחְנוֹת שְׁכֻלָם מְשַׁבְּחִים
וּמְזַמְרִים שְׁלֹא שׁוֹקְטִים
לְעוֹלָמִים. וְלֹאֲלָהּ אֵין לָהֶם
שְׁעוּרָא.

אַרְבַּעַה פְּתַחִים יֵשׁ לְהִיכָל הַזֶּה
לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. עֶשְׂרֵה
מְמַנִּים בְּכָל פְּתַח וּפְתַח. וּבְזַמָּן
שְׁכֻלָם שְׁבַתוּךָ הִיכְלוֹת
שְׁלַמְטָה, וְאוּתָם הִיכְלוֹת עוֹלָם
בְּרַצוֹן שֶׁל תְּפִלָּה וְזִכָּה, כָּלֵם
פּוֹתְחִים פְּתַחִים עַד שְׁנַכְלָלִים
כָּלֵם אֵלָהּ בְּאַלָהּ, וּמְשַׁלְּבִים אֵלָהּ
בְּאַלָהּ, וְנִכְנְסִים כָּל הַמְמַנִּים
לְתוֹךְ מְמַנִּים, מַחְנוֹת בְּתוֹךְ
מַחְנוֹת, אוּפְנִים בְּחִיּוֹת וְחִיּוֹת
בְּאוּפְנִים. בְּאוּפְנִים הִלְלוּ
מְאוּרוֹת בְּמְאוּרוֹת, רוּחַ בְּרוּחַ,
עַד שְׁנַכְנְסִים בְּרוּחַ זוֹ.

בְּהִיכָל הַזֶּה יֵשׁ מְקוֹם אֶחָד
כְּמְרָאָה זָהָב שְׁנוּצְצִין, וְשֵׁם גְּנוּזִים
כְּמָה צְבָאוֹת וּמַחְנוֹת שְׁלֹא עוֹלָם
וְלֹא מִתְעַטְרִים לְמַעַלָּה, אֵלָא רַק
בְּשַׁעֲתָא שְׁכַל אֵלָהּ קוּשְׁרִים
קְשָׁרִים, וְהִיכָל נּוֹסֵעַ לְהַתְעַטֵּר.
כָּלֵם יוֹצֵאִים מְלֵאִים בְּדִין,
וְנִקְרָאִים מַחְזִיקֵי מְגִנִּים. שְׁלוּחִים
בְּעוֹלָם מְתוּף בְּעֵלֵי הַדִּין
שְׁבַהֲכֵל הַרְבִּיעֵי. בְּמְקוֹם זֶה
תְּלִיִים בְּאַרְבַּעַה צְדָדִים שֵׁשׁ
מְאוּת אֶלְף רְבוּא מְגִינִים שֶׁל זָהָב
לְכָל צַד וְצַד. וְכֵן לְמִטָּה מֵהֶם
חִמוֹת מְקִיפּוֹת, וְהֵם שְׁשִׁים.

וְכַרְךָ הַמְגִינִים הִלְלוּ גִלְחָמִים
קְרַבּוֹת בְּחִרְבוֹת וּרְמָחִים, פְּרַט
לְכָל אוֹתָם שְׁלוּחֵי הַדִּין שֶׁל הָעוֹלָם, עַד שְׁמַגִּיעִים דְּרָגוֹת בְּרָגוֹת לְכוּכַב מְאַדִּים. וְאַזְ הִיכָל עוֹלָהּ

לְכָל אוֹתָם שְׁלוּחֵי הַדִּין שֶׁל הָעוֹלָם, עַד שְׁמַגִּיעִים דְּרָגוֹת בְּרָגוֹת לְכוּכַב מְאַדִּים. וְאַזְ הִיכָל עוֹלָהּ

בַּהֲהוּא רוּחָא בְּכַל אַנּוּן חַיִּילִין וְאַשְׁתָּאָר
הֵהוּא דוּכְתָא בְּאַתְרֵיהּ. וְהֵהוּא דוּכְתָא אֶקְרִי
תָּא הֶרְצִים. אַנּוּן שְׁלִיחִין מְרַהֲטֵי לְאַשְׁלָמָא
דִּינִין וּפְרַעְנִין בְּכַל סְטָרֵי עֲלָמָא.

כַּד סִלְקָא צְלוֹתָא נְטִיל כָּל הַנִּי נְהוּרִין
וּמְשַׁרְיִין וְקָשֶׁר קָשְׁרִין וְאַתְפְּלִילוּ כְּלֵהוּ
כְּחֻדָּא. עַד דְּאַתְקָשֶׁר רוּחָא בְּרוּחָא וְאַנּוּן חַד.
וְעָאלוּ גוּ הֵהוּא עֲמוּדָא לְאַתְפְּלִילָא בְּרוּחָא
דְּהִיכְלָא רְבִיעָאָה. זַפְּאָה חוּלְקִיָּה מָאן דִּידַע
רְזָא דְמֵאֲרִיָּה וְאָרִים דְּגַלְיָה בְּאַתֵּר דְּאַצְטְרִיָּה.
וְהָא חֲזִי כְּלָא אֶצְטְרִיָּה דָּא לְדָא וְדָא לְדָא
לְאַשְׁלָמָא דָּא עִם דָּא וְלְאַתְנַהֲרָא דָּא
כְּדָא עַד דְּסִלִּיק כְּלָא לְאַתֵּר דְּאַצְטְרִיָּה שְׁלִימוּ.
מִתְתַּא בְּקַדְמִיתָא וּמְלַעֲיָלָא לְבִתֵּר. וּכְדִין אִיהוּ
שְׁלִימוּ בְּכַל סְטָרִין וְאַשְׁתְּלִים כְּלָא כְּדָקָא
יָאוּת. מָאן דִּידַע רְזִין אֲלִין וְעֵבִיד שְׁלִימוּ. דָּא
אִיהוּ מִתְדַבֵּק בְּמֵאֲרִיָּה וּבְטִיל כָּל גְּזִרִין קָשִׁין.
וְאִיהוּ אֶעֱטֵר לְמֵאֲרִיָּה וּמְשִׁיף בְּרִכְאָן עַל
עֲלָמָא. וְדָא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּאַקְרִי צְדִיקָא
עֲמוּדָא דְעֲלָמָא וְצְלוֹתֵיהּ לָא אַהֲדַר. רִיקְנִיָּא
וְחוּלְקִיָּה בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, וְאִיהוּ בְּחוּשְׁבַן בְּנֵי
מְהִימְנוּתָא.

הָא חֲזִי, כָּל הַנִּי הִיכְלִין וְכָל הַנִּי חִיּוּתָא וְכָל
הַנִּי חַיִּילִין וְכָל הַנִּי נְהוּרִין וְכָל הַנִּי רוּחִין
כְּלֵהוּ אֶצְטְרִיכוּ דָּא לְדָא. בְּגִין לְאַשְׁתְּלָמָא
מִתְתַּא. וְלְאַשְׁתְּלָמָא לְבִתֵּר מְלַעֲיָלָא. אֲלִין
הִיכְלִין אַנּוּן מִתְדַבְּקִין דָּא כְּדָא.

וְכִרְהוּ כְּגוֹוִינִין דְּלַעֲיָלָא (צ"א דע"ג) מִתְדַבְּקִין דָּא
עִם דָּא. כָּל מַה דִּי כְּגוֹוִיָּהוּ אַנּוּן
כְּהֵהוּא חִיזוּ דְמִתְחַזְיָא (צו א, סב) בְּסִתְיָמוּ כַּד
מִתְגַּלְגְּלָא עֵינָא וְאַתְחַזִּי הֵהוּא זְהֵרָא נְצִיץ.
וְהֵהוּא מַה דְּלָא אֶתְחַזִּי (כ"ה) בְּהֵהוּא גְּלִגּוּלָא.
אִיהוּ הֵהוּא רוּחָא דְשִׁלְטָא עַל כְּלָא. וּבְגִין כְּךָ

וּמִתְעַטֵּר בְּאוּתָהּ רוּחַ בְּכַל אוֹתָם
צְבָאוֹת, וְנִשְׁאַר אוֹתוֹ מְקוֹם
בְּמִקּוּמוֹ. וְאוֹתוֹ מְקוֹם נִקְרָא תָּא
הֶרְצִים. אוֹתָם הַשְּׁלֹחִים רְצִים
לְהַשְׁלִים דִּינִים וּפְרַעְנִיּוֹת בְּכַל
צְדָדֵי הָעוֹלָם.

בְּשַׁעֲרֵיהּ תְּפִלָּה, נוֹשֵׂאת כָּל
הַמְּאוּרוֹת הַלְלוּ וְהַמְחַנּוֹת,
וְקוֹשְׁרֵת קָשְׁרִים וְנִכְלָלִים כְּלָם
כְּאֶחָד, עַד שְׁנִקְשֶׁר רוּחַ בְּרוּחַ
וְהֵם אַחַד. וְנִכְנָסִים לְתוֹךְ אוֹתוֹ
עֲמוּד לְהַכְּלִל בְּרוּחַ שֶׁל הַהִיכָל
הַרְבִּיעִי. אֲשֶׁרֵי חִלְקוּ שֶׁל מִי
שִׂידַע סוּד רְבוּנוּ וּמְרִים דְּגָלוּ
בְּמִקּוֹם שְׁצִרְיָהּ.

וְכַא וּרְאָה, הַכֵּל צְרִיף זֶה לְזֶה
וְזֶה לְזֶה לְהַשְׁלִים זֶה עִם זֶה
וְלְהֵאִיר זֶה בְּזֶה, עַד שְׁעוֹלָה הַכֵּל
לְמִקּוֹם שְׁצִרְיָהּ שְׁלֵמוֹת. מִלְמַטָּה
בְּהַתְחַלָּה, וְאַחַר כֵּךְ מִלְמַעְלָה,
וְאִזְ שְׁלֵמוֹת הֵיא בְּכַל הַצְּדָדִים
וְנִשְׁלָם הַכֵּל כְּרָאוּי. מִי שִׂידַע
הַסּוּדוֹת הַלְלוּ וְעוֹשֵׂה שְׁלֵמוֹת,
זֶהוּ שְׁמַתְדַבֵּק בְּרְבוּנוּ וּמִבְטָל כָּל
הַגְּזוּרוֹת הַקָּשׁוֹת, וְהוּא מְעַטֵּר אֶת
רְבוּנוּ וּמוֹשֵׁף בְּרִכּוֹת עַל הָעוֹלָם.
וְזֶהוּ אָדָם שֶׁנִּקְרָא צְדִיק עֲמוּד
הָעוֹלָם, וְתְּפִלָּתוֹ לֹא חוֹזֶרֶת
רִיקָם, וְחִלְקוּ בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהוּא
כְּחֻשְׁבוֹן בְּנֵי הָאֱמוּנָה.

בְּא רְאָה, כָּל הַהִיכְלוֹת הַלְלוּ וְכָל
הַחִיּוֹת הַלְלוּ וְכָל הַצְּבָאוֹת הַלְלוּ
וְכָל הַמְּאוּרוֹת הַלְלוּ וְכָל הַרוּחֹת
הַלְלוּ צְרִיכִים זֶה לְזֶה, כְּדִי
לְהַשְׁתַּלֵּם מִלְמַטָּה וְלְהַשְׁתַּלֵּם
אַחַר כֵּךְ מִלְמַעְלָה. הַהִיכְלוֹת
הַלְלוּ הֵם מִתְדַבְּקִים זֶה בְּזֶה.

וְכִרְהֵם כְּמוֹ הַגּוֹנִים שְׁלֵמְעֵלָה וְשֶׁל
הַעִין דְּבוּרִים זֶה עִם זֶה. כָּל מַה
שְׁבִתוּכֶם הֵם כְּאוֹתוֹ מְרָאָה
שְׁנִרְאָה בְּסִתֵּר כְּשִׁמְתְּגַלְגַּלְתָּ הַעִין
וְנִרְאָה אוֹתוֹ זֶהר נּוֹצֵץ. וְאוֹתוֹ מַה
שֶׁלֹּא נִרְאָה בְּאוֹתוֹ גְּלִגּוּל, הוּא
אוֹתָהּ רוּחַ שְׁשׁוּלְטָת עַל הַכֵּל.

קָיִמָא דָא כְּדָא דְרָגִין עַל דְרָגִין (וּדְרָגִין עַל דְרָגִין)
עַד דְאִתְעֵטֵר כְּלָא (דָּר מַג ע"ב) פְּדָקָא יָאוּת.

וְהָא חֲזִי אֲלֻמְלָא כָּל אַנּוּן גְּוֹוִינִן דְעֵינָא
דְאִתְחֲזִינִן, פִּד אֶסְתִּים עֵינָא וְאִתְגַּלְגְּלָא
בְּגַלְגְּלָא לָא אִתְחֲזִינִן אַנּוּן גְּוֹוִינִן דְזִהְרִין.
וְאֲלֻמְלָא אַנּוּן גְּוֹוִינִן, לָא אִתְדַבֵּק הֵהוּא
דְסִתִּים דְשֻׁלְטָא עֲלֵיהּוּ. אֲשֵׁתְכַח דְכְלָא
תְלִיָא דָא כְּדָא וְאִתְקֻשֵׁר דָא כְּדָא כִּד אִתְכְּלִיל
פְלָא כְחֵדָא בְּהִיכְלָא תְלִיתָאָה. וְרַעוּתָא
דְצְלוּתָא סְלָקָא לְאִתְעֵטֵרָא בְּהִיכְלָא רְבִיעָאָה.
פְּדִין פְלָא חֵד. וְרַעוּתָא חֵדָא וְקֻשׁוּרָא חֵדָא.
הֵכָא הִשְׁתַּחֲוָּאָה לְאִתְרַצָּאָה בְּמָרִיָּה:

הִיכְלָא רְבִיעָאָה, הִיכְלָא דָא אִיהוּ מְשֻׁנָּא
מְפֻלְהוּ. אַרְבַּע הִיכְלִין לְדָא. דָא לְגוּ
מִן דָא וְכִלְהוּ חֵד הִיכְלָא. הֵכָא אִיהוּ רוּחָא
דְאִקְרִי וְכוּת, בְּאַתֵּר דָא מִתְהַפֵּף זְכוּת דְכָל בְּנֵי
עֲלָמָא. רוּחָא דָא נְטִיל פְלָא. מְגִיָּה נְפָקוּ
שְׂבַעִין נְהוּרִין פְּלֵהוּ מְנַצְצִין. וְכִלְהוּ בְּעִגּוּלָא
דְלָא מִתְפַּשְׁטִי כְּאֵלִין אֲחֵרִינִן. מִתְדַבְּקִין דָא
כְּדָא וְנְהִירִין דָא כְּדָא אֲחִידִן דָא כְּדָא. כָּל
זְכִינִן דְעֲלָמָא קָמִי אֵלִין נְהוּרִין קָיִמִין.
מְפֻלְהוּ נְפָקִי תְרִין נְהוּרִין שְׁקוּלִין פְּחֵדָא
דְקָיִמִי קָמִיָּהוּ תְדִירָא.

רְקִבֵר אֵלִין אַנּוּן שְׂבַעִין רְבָרְבִן מְמֻנִן לְבַר
דְסַחְרִין כָּל (הַנִּי) (ד"א אַנּוּן) אַרְבַּע הִיכְלִין.
שְׂבַעִין נְהוּרִין אֵלִין וְתַרִי נְהוּרִין דְקָיִמִין
קָמִיָּהוּ כְּלֵהוּ פְּנִימָאִין גּוּ לְגוּ. וְרָזָא דָא
דְכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) בְּטַנְגָּה עֲרַמַת חֲטִים סוּגָה
בְּשׁוֹשְׁנִים.

רְקִמִי נְהוּרִין אֵלִין עֲאֵלִין כָּל זְכוּ. וְכָל
עוּבְדִין דְעֲלָמָא לְאִתְדַנָּא. תְרִין נְהוּרִין
אֵלִין אַנּוּן סְהָדִי סְהָדָתָא. בְּגִין (דְאֵנִין) דְאִית
שְׂבַעָה עֵינֵי יֵי דְמִשְׁטָטִי בְּכָל אַרְעָא (ס"א כוּ כָּל)

וְלִכְּן עוֹמֵד זֶה בְּזֶה דְרָגוֹת עַל
דְרָגוֹת עַד שְׁמַתְעֵטֵר הַכֹּל כְּדָאוּי.
וְכָא וְרָאָה, אֲלֻמְלָא כָּל אוֹתָם
גְּוִינִים שֶׁל הָעֵין שְׁנָרָאִים,
כְּשֶׁנִּסְתַּמְתּוּ הָעֵין וּמִתְגַּלְגְּלַת
בְּגַלְגְּלָא, לֹא נִרְאִים אוֹתָם הַגְּוִינִים
שְׁזוֹהְרִים, וְאֲלֻמְלָא אוֹתָם גְּוִינִים
לֹא נִדְבַק אוֹתוֹ הַנִּסְתֵּר שְׁשׁוּלְט
עֲלֵיהֶם. נִמְצָא שֶׁהַכֹּל תְּלוּי זֶה
בְּזֶה וְנִקְשֵׁר זֶה בְּזֶה כְּשֶׁנִּכְלָל הַכֹּל
כְּאֶחָד בְּהִיכַל הַשְּׁלִישִׁי. וְרָצוֹן
הַתְּפִלָּה עוֹלָה לְהִתְעֵטֵר בְּהִיכַל
הַרְבִּיעִי. וְאִזּוּ הַכֹּל אֶחָד וְרָצוֹן
אֶחָד וְקֻשֵׁר אֶחָד. כִּי הִשְׁתַּחֲוָּאָה
לְהִתְרַצוּת לְרַבּוֹנוּ.

הִיכְלֵי הַרְבִּיעִי. הִיכַל זֶה הוּא
מְשֻׁנָּה מִכֻּלָּם. אַרְבַּעַת הִיכְלוֹת
לְזֶה, זֶה לְפָנִים מִזֶּה, וְכֻלָּם הִיכַל
אֶחָד. כִּי הוּא רוּחַ שְׁנִקְרָא זְכוּת.
בְּמִקּוֹם זֶה מִתְהַפֵּף הַזְכוּת שֶׁל כָּל
הָעוֹלָם. רוּחַ זֶה נוֹשָׂאת הַכֹּל.
מִמֶּנָּה יוֹצֵאִים שְׂבַעִים אוֹרוֹת
כָּלֶם נוֹצְצִים. וְכֻלָּם בְּעִגּוּל שְׁלֹא
מִתְפַּשְׁטִים כְּמוֹ הָאֲחֵרִים הַלְלוּ.
מִתְדַבְּקִים זֶה בְּזֶה וּמֵאִירִים זֶה
בְּזֶה, אֲחֻזִּים זֶה בְּזֶה. כָּל זְכוּיֹת
הָעוֹלָם עוֹמְדוֹת לְפָנֵי הַמְּאוֹרוֹת
הַלְלוּ. מִכֻּלָּם יוֹצֵאִים שְׁנֵי
מְאוֹרוֹת שְׁקוּלִים כְּאֶחָד
שְׁעוּמִדִּים לְפָנֵיהֶם תְּמִיד.

כְּנֵד אֵלֶּה שְׂבַעִים מְמֻנִים
גְּדוּלִים שְׂבַחוּן שְׁסוּכְבִים אֵת כָּל
אַרְבַּעַת הִיכְלוֹת הַלְלוּ. שְׂבַעִים
אוֹרוֹת אֵלֶּה וְשְׁנֵי אוֹרוֹת
שְׁעוּמִדִּים לְפָנֵיהֶם, כָּלֶם פְּנִימִים
לְפָנִים וְלְפָנִים, וְזֶה סוּד הַכְּתוּב
(שִׁיר ז) בְּטַנְגָּה עֲרַמַת חֲטִים סוּגָה
בְּשׁוֹשְׁנִים.

רְפִנֵי הַאוֹרוֹת הַלְלוּ נְכַנְסִים כָּל
הַזְכוּיֹת וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם
לְהַדוֹן. שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַלְלוּ
מְעִידִים עֲדוּת, מְשׁוּם (שְׁהֵם) שִׁישׁ
שְׂבַע עֵינֵי ה' שְׁמִשׁוּטָטִים בְּכָל
הָאָרֶץ, (כַּן כָּל) וְכָל מֵה שְׁנַעֲשָׂה

בעולם נרשם באותו מעשה
ממש ואותה זכות ממש
ועומדים בקיומם. ושני האורות
הללו רואים בהם ומסתכלים
ומעידים לפני שבעים אורות
האלה. אלה שבעים גזרי גזרות
ודגים דינים, הן לטוב הן לרע.
וכאן הוא מקום הדכות.

רוח זו בה נרשמו שלש אותיות
שהם יה"ו. שפשההאיות הללו
נדבקות במקום הזה בהדבקות
של זכר ונקבה, אז נרשמים בו
ולא מסתלקים משם. אחר כך
יוצא אור אחד שמאיר לארבעה
צדדים. האור הזה מוציא שלשה
אחרים שהם שלשה בתי דין
שדגים דינים אחרים בדברי
העולם - בעשר, בעני, במחלות,
בשלמות בכל אותם שאר דברים
שהעולם נדון בהם. היכל אחד
לאותם שבעים ראשונים לפנים.
שלשה לאותם שלשה האחרים.
עוֹלָה הרוח הזו וכוללת כל אלו
שלמטה, ומוציאה חיה קדושה
אחת מתלהטת, ויש לה עינים
כמו יציגי אדם להשיגים באֵלֶּךְ
אֵלֶּפִים ורבוא רבבות צבאות
בעלי הדין. כלם לוקחים פתקים
ופותחים וסוגרים בעולם
ומשלימים דין.

תחת החיה הזו ארבעה שרפים
לוהטים, כלם ככפתור ופרח
ושביבי אש. עולים שבעים
ושנים גלגלים לכל אחד
מלהטים באש. כשנוסעים,
נעשה נהר אחד של אש. אֵלֶּךְ
אֵלֶּפִים משמשים לאותה האש,
ומשם יוצאים כמה צבאות.
כשהגלגלים נוסעים, כמה הם
רבוא רבבות שיעמדו מהם בתוך
אותה האש. תחת ההיכל השני
יוצאים צבאות שמזמרים ובאים
להתקרב פאן וכלם נשרפים.

כל מה דאתעביד בעלמא אתרשים בההוא
עובדא ממש וההוא זכותא ממש וקיימי
בקיימייהו. ואלין תרין נהורין חמאן בהו
ומסתפלן וסהדי קמי אלין שבעין נהורין.
אלין שבעין גזרי גזרין ודייני דינין הן לטב
הן לביש. והכא איהו אתר דזכותא.

רוחא דא ביה אתרשימו אתון תלת דאנון
יה"ו, דכד אלין אתון מתדבקן בהאי
אתר באתדבקותא דדכורא ונוקבא כדין
אתרשימו ביה ולא אתעדון מתמן. לבתר נפק
חד נהורא נהיר לארבע סטרין. האי נהורא
אפיק תלת אתרנין דאנון תלת בתי דינין
דדיינין דינין אחרנין במלין דעלמא בעותרא
במספנו במרעין בשלימו בכל אנון שאר
מלין דעלמא אתדן בהו. חד היכלא לאנון
שבעין קדמאי לגו. תלתא לאלין תלתא
אחרנין.

סלקא האי רוחא וכליל כל אנון דלתתא.
ואפיק חד חיוותא קדישא מתלהטא
ועינין לה בעיני אינשא לאשגחא באֵלֶּךְ
אֵלֶּפִין ורבוא רבוון חזילין מאריהון דדינא.
כלהו נטלין פתקין ופתחין וסגרין בעלמא
ואשלימו דינא.

תחות האי חיוותא ארבע שרפים מלהטן
כלהו כחזור ושושן ושביבי דאשא.
סלקין שבעין ותרין גלגלין לכל חד מלהטן
באשא. פד נטלין אתעביד נהר חד די נורא.
אֵלֶּךְ אֵלֶּפִין משמשין לההוא נורא, מתמן
נפקי כמה חזילין. פד גלגלין נטלין. כמה
אנון רבוא רבוון דיקומון מנייהו בגו ההוא
נורא. תחות היכלא תגיינא נפקי חזילין
דמזמרין ואתיין לקרבא הכא ואתוקדון
כלהו.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהִלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיְלֻוּה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בשורה משמחת ביותר
לעם ישראל

ערוץ
הזוהר
העולמי

קול הזוהר
0722-990044

"תיבת נח" של הרשב"י

לראשונה בהסטוריה היהודית!
יאכטה בלב ים

המשדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י ו-"קול הזוהר"
24 שעות ביממה לכל העולם כולו!

עם ישראל מודה לתורם האוניה
ניתנה להצלחה מרובה ולביטול גזירות רעות מעם ישראל,
ולביאת המשיח בחדס וברחמים.

את קול הזוהר תלמדו, ואת שופרו של משיח תשמעו.

להפעלת הערוץ דרוש לנו משדר רב עוצמה
שעלותו כ-150,000 ₪!

זכה גם אתה להיות שותף בזכות העצומה

חייג עכשיו ותזכה לעולם הבא: 054-4577956 / 0548-436784

ניתן להקדיש לעילוי נשמת, לזיווג הגון, לרפו"ש, לאריכות ימים,
לפרנסה טובה, נחת מהילדים, ולכל הישועות.
אפשרות לפריסת תשלומים.